

Posudek vedoucí bakalářské práce

Iveta Babjáková. 2017. *Teritoriální spory Somalilandu*. 56 stran.

Iveta Babjáková se ve své bakalářské práci věnuje problematice zhroucených států a teritoriálních konfliktů, kterou zkoumá na specifickém příkladu Somalilandu. Jejím hlavním cílem je analyzovat spory mezi Somalilandem a Puntlandem a zároveň zkoumat funkčnost Somalilandu jako samostatného státu (s. 9). Vzhledem ke stále nevyřešené mezinárodněpolitické pozici Somalilandu se jedná o téma aktuální a relevantní, a to nejen v africkém kontextu.

Po obsahové stránce mám k práci několik připomínek. Název práce evokuje zaměření na teritoriální spory, které souvisí s nevyřešenou hranicí Somalilandu. Práce se ale do velké míry věnuje stabilitě Somalilandu v komparativní perspektivě s rozpadlým Somálskem. Výzkumné otázky (s. 9) těmito dvěma rovinám odpovídají, ale autorce se nakonec nepodařilo dostatečně propojit koncepci zhroucených států a teritoriálních konfliktů. Slabý nebo nefunkční stát může být příčinou konfliktu a naopak, takže oba problémy spolu bezesporu úzce souvisí, nicméně v případě Somalilandu se jedná o specifickou situaci relativně stabilního a funkčního celku, byť mezinárodně neuznaného (tzv. de facto státu). Dané propojení by tedy mělo být adekvátně vysvětleno a především realizováno v analytické části práce. Mám na mysli především analýzu toho, do jaké míry spory Somalilandu a Puntlandu narušují stabilitu Somalilandu. Závěr práce je spíše popisem obsahu jednotlivých kapitol a podkapitol, což je podrobně rozvedeno už v úvodu. K důležitým výstupům – odpovědím na výzkumné otázky – se autorka dostává až na konci závěru a nezbývá jí mnoho prostoru na argumentaci.

Z formálního hlediska je práce spíše průměrná. Poměrně často se v textu vyskytují stylistické, gramatické a typografické chyby (skloňování, malá/velká písmena, interpunkce, mezery, překlipy). Zdrojová základna je z hlediska relevantních odborných zdrojů slabá. Rovněž jejich dělení není zcela v pořádku. Články a working papery, byť dostupné elektronicky, se řadí k literatuře. Naopak k internetovým zdrojům se autorce zatoulala kniha Williama Zartmana. Přílohy se řadí až za seznam použitých zdrojů.

Navzdory uvedeným kritickým připomínkám považuji práci Ivety Babjákové za ještě splňující základní podmínky pro odborné texty v bakalářském stupni studia. Oceňuji její snahu aplikovat teoretické principy, samostatně argumentovat a pracovat se zdroji, byť výsledek mohl být výrazně lepší, pokud by pravidelně a s dostatečným předstihem svou práci konzultovala.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 16. srpna 2017

Lenka Špičanová